

Drammen Metodistmenighets 100-års beretning

Historisk beretning som ble skrevet til menighetens 100-års jubileum i 1976.

Drammen metodistmenighet ble stiftet 12. november 1876, under pastor H. P. Bergs virke i Drammen. Allerede flere år tidligere hadde det vært metodistisk virksomhet på stedet. Det første tidfestede møte ble holdt på Brakerøya 13. september 1869 ved pastor Martin Hansen. Senere ble det holdt en rekke møter på Åssiden ved pastor Bernt Jørgensen og likeledes på Grønland ved pastor H. P. Berg. Disse pastorene hadde på denne tid sin ansettelse i Kristiania.

I årene 1872–1875 syntes det å ha vært ganske regelmessige møter rundt om i hjemmene, og likeledes på den såkalte Bremersalen i Tollbugaten, nærmere bestemt der hvor A.S Hoftorns skotøyforretning lå (i dag Kings Arms pub). Imidlertid brant denne salen, og man flyttet til Eriksens sal som lå i nærheten av det sted hvor Metodistkirken ligger i dag.

Den 23. april 1876 kunne man lese følgende i dagspressen:

«Oppbyggelse i Metodistforsamlingen holdes heretter på Eriksens sal hver søndag kl. 10.00 fm. og kl. 5.00 em. samt torsdager kl. 7 1/2.»

I denne tiden kom pastor Stensen til Drammen, han var sendt til Norge av kirken i Amerika. Det var en meget begavet mann, som trass svekket helbred virket i troskap, med kraft og velsignelse i årene 1875–1876. Etter ham kom pastor H. P. Berg, som ved årskonferansen i Kristiania i august 1876 fikk ansettelse i Drammen, og ble den egentlige første forstander.

I «Drammen Blad» for 21. oktober 1876 var inntatt følgende annonse:

«I Metodistmenighetens nye sal, gård nr. 164 ved Strømsø kirke, preken søndag fm. kl. 10.00 og kl. 5.00 ved H. P. Berg.»

Denne gård var ved trelasthandler O. Torgersens mellomkomst innkjøpt og innredet til forsamlingslokale, og her var det at menighetens vugge kom til å stå. Den 12. november 1876 ble en merkedag for den Norske Metodistkirkes historie, og en minnedag for menigheten, men størst ble dagen for de 23 som sluttet seg til menigheten som dermed ble stiftet.

Vi gjengir følgende historiske annonse: *«I Metodistkirkens sal prediker søndag pastor M. Hansen, kl. 10.00 fm. og kl. 5.00 em. Etter formiddagsprediken opptagelse av medlemmer, samt nadverd. Om aftenen fest hvortil adgang for enhver. Entré 12 shilling. Betales ved inngangen.»*

Kirkeboken vår stadfeste dette med sin opptegnelse av de 23 navnene.

Den 7. mai 1877 ble den første kvartalskonferanseholdt i Drammen metodistmenighet, og det påfølgende år kunne pastoren rapportere 101 medlemmer i full forening, og 127 medlemmer på prøve. Spørsmålet om eget kirkehus ble nå aktuelt. Det ble holdt flere store tilstelninger til inntekt for den vordende kirke, men det skulle mange penger til. Om den videre forføyning kan det refereres til protokoll fra ledermøte 11. april 1877 punkt 3, hvor det står kort og konsist:

«Det ble bestemt at oppføre et bedehus i tre på den kjøpte tomt.»

En byggmester Larsen, som gikk under navnet «Bråriken», tilbød seg å bygge en kirke for menigheten som de skulle få betale ettersom det passet. Tilbudet var meget godt syntes man, og det ble akseptert, med takk. Kirken ble også bygget, men da byggmesteren i denne vanskelig tiden tapte mange penger på sine store byggekontrakter, kom han i vanskeligheter, som resulterte i at byggmesteren gikk konkurs og kirken kom under hammeren. Fabrikkeier Nilsen fra Kristiania, reiste så til Drammen og kjøpte kirken på vegne av Den Norske Metodistkirkes Årskonferanse. Siden overtok Drammen menighet igjen sin kirke, og oppførte i året 1890 et stort tilbygg bak kirken, inneholdende en mindre sal og kjøkken.

Vi skal ta med oss ennå en annonse hentet fra den 21. juni 1879, og merker oss da at det ikke lenger står avertert i Metodistkirkens sal, men med sperrede typer:

«Metodistkirken åpnes for gudstjeneste med prediken kl. 10.00 fm. og em. kl. 5.00. Nadverd kl. 2 1/2 hvor pastor Hansen forretter Fest aften kl. 7.00 hvortil entré 40 øre. Adgang for alle.»

Andre tiltak som bidro til kirkens utstyr var beslutningen av 21. mai 1891 om kjøp av orgel. Allerede 31. august samme år ble orgelet kjøpt og betalt med kr. 1.400,00 hos G. Næss på Kongsberg. Beløpet var stort etter datidens normer.

Foruten de ordinære og disiplinære uttellingene hadde menigheten påtatt seg store økonomiske løfter, men i samkjenslens ånd løftet de i flokk, mange er de eksempler som kan nevnes om kjærlighet, offersinn og vilje, og hvordan de reduserte på eget til fordel for saken.

I pastor Holstads tid, under Fremskrittbevegelsesperioden, bygget menigheten en to etasjers murgård ved siden av kirken, som blant annet skulle anvendes som prestebolig. Det var på kort tid innsamlet kr. 12.000 som var grunnfondet for dette tiltaket. I tillegg til menighetens regelmessige virksomhet i Drammen, har det også vært virksomhet i Skoger, Sande, Mjøndalen, Hokksund og Vestfossen. Allerede ved årskonferansen i 1877 finner vi navnene Svelvik og Holmsbu nevnt. Bortsett fra noen mindre forandringer og forbedringer har kirken beholdt sin opprinnelige form gjennom alle år.

Vi minnes i dyp ærbødighet våre søstre og brødre som ofret sin tid, sine midler og krefter i menighetens arbeid, og som nå har gått inn i den Triumferende kirke. Må Herren signe deres minne.

Så vil vi også tro at Drammen metodistmenighet har betydd noe for vår by, og for den slekt som har vokst opp her. I dag som tidligere, nærer menigheten ønsket om sammen med alle troende og byggende krefter, og yte sitt bidrag til fremme av kristelig liv og virksomhet. Ved denne anledning fornyer vi også vår takk til alle venner av menigheten og byens befolkning forøvrig, for støtte, sympati og forståelse gjennom årene som ligger bak oss. En særlig takk til de Herrens tjenere som har betjent vår menighet, med skjønnsomhet, kjærlighet og omtanke, Gud til ære og oss til gagn.

For hvem som helst åpner denne kirke sin dør, til alle som er i sorg og behøver trøst, til alle som er trette og behøver hvile, til alle som er ensomme og behøver vennskap, til alle som er hjemløse og ønsker et hjem, til alle som ber, til alle som ikke ber, men burde, til alle som synder og behøver en Frelser, og sier i Jesu navn velkommen.

Om vedlikehold og utvidelser

Kirkevergerådet

På ledermøte 11. april 1877 ble det, som tidligere nevnt, besluttet å bygge eget kirkehus. Det var store forpliktelser som ble lagt på menighetens medlemmer, og allerede 21. juni 1879 ble den nyreiste kirken innviet.

I året 1890 ble det oppført et tilbygg bak kirken inneholdene en mindre sal og kjøkken.

I pastor J. Holstads tid, under Fremskrittbevegesperioden, bygget man en treetasjes murgård ved siden av kirken, som blant annet skulle anvendes som prestebolig.

Bortsett fra noen mindre forandringer og forbedringer, har kirken beholdt sin opprinnelige form gjennom alle år. Imidlertid begynte moderniserings- og restaureringstanken å gjøre seg gjeldende. Pastor Ludvig W. Jansen (1936–1943) var initiativtakeren, men realiseringen av planene måtte utstå på grunn av krigen.

Med henblikk på 70-årsjubiléet ble det pusset liv i disse planer igjen, men på grunn av byggerestriksjoner og rasjonering, måtte det bero ennå en tid.

I menighetsrådsmøte 27. januar 1951 la pastor Trygve Karlsen fram tegninger til en omfattende restaurering som byggekomitéen fikk i oppdrag og gjennomføre. Den 16. september 1951 fikk det nye interiør sin kirkelige vigsel. Følgende var da utført: Sidegalleriene fjernet, orgelgalleriet utvidet, benker anskaffet, belysning omlagt, elektrisk varmeanlegg i taket, taket senket med 1,80 m og kirken malt i lyse og vennlige farger. Ny altertavle ble avduket 4. november 1951, en gave fra bakermester Solstad-Nielsen. På grunn av menighetens stigende virksomhet i de mangeartede virkegrener, steg også behovet for mer plass, og i menighetsrådets møte 2. mai 1957 fattet man vedtak om videre utbygging. Søndag 18. januar 1959 ble tilbygget innviet, som omfattet tidsmessig kjøkken, peisestue, to speiderrom, trappehall, garderobe og sanitæranlegg.

På høsten 1967 ble det installert WC og dusj i vaktmesterleiligheten. Som en fortsettelse av oppussingen av tårnpartiet til jubiléet 1966, ble kirkeveggen mot Treschowsgate spekket om i 1968. Utkravings av fugene ble gjort på dugnad, og de som var med vil vel sent glemme den varme jobben i solens ettermiddagsglød.

I 1970 ble det montert anlegg for flombelysning av kirketårnet. Dette var en gave fra Niels Schinnes. Samme år ble det anskaffet to garasjer i gårdsplassen.

I 1971 var turen kommet til restaurering av Lillesalen, og dette ble utført i løpet av sommeren. Møblering ble finansiert ved midler fra boet etter familien Jørstad.

Året 1972 sto i takreparasjonens tegn. Det gamle skifertaket hadde lenge vært vårt store problem, da det var nesten håpløst å reparere. Det ble besluttet å erstatte skiferen med shingel, og nytt bordtak under. Sist på året ble også regulering av varmeanlegget i kirken lagt om fra manuell til automatisk, og glødelampene erstattet med lysrør.

I 1973 ble peisestua restaurert etter initiativ fra Ungdomsrådet. Den ble etter noen måneders iherdig innsats – vesentlig av ungdommen – kirkens «storstue».

I 1974 ble kirkens orgel bygget ut til nesten dobbelt så mange stemmer, og dette kan vi glede oss over hver søndag. Samtlige vinduer i presteboligen er fornyet.

Til 100-årsjubiléet er det igjen utført fullstendig oppussing av kirken.

Barne og ungdomsarbeid

Søndagsskolen

Året 1875 så unge og eldre mennesker, som var vunnet for Gud, at det var viktig å starte opp søndagsskole for å gi barna undervisning i det som de selv hadde opplevet og lært. Stedet hvor søndagsskolen ble stiftet var antagelig i styrmann Eriksens sal i Treshowsgate 7, som i dag eies av metodister, og ligger i nærheten av kirken.

Av våre eldre medlemmer får vi høre at det alltid var fullt av barn i kirken, og de som var med i bibelklassen måtte sitte foran orgelet på galleriet. Det er notert fra en julefest at det var 350 barn og 200 voksne fordelt på to fester. Toppbesøket på søndagsskolen de siste 50–60 år, ligger på ca. 150 elever.

Opplegget har ikke avveket så mye med årene, men lærerne har i dag meget gode hjelpemidler til å anskueliggjøre undervisningen. Slides og flanellograf blir mye brukt. Familiefester blir holdt hver vår og høst. Bakermester Solstad-Nielsen satte i sin tid inn tusen kroner pr. år i 11 år, og rentene av disse disponeres blant annet av søndagsskolen.

Vi deltar i søndagsskolens dag og er aktivt med i Norsk Søndagsskoleunion. I 1974 startet vi i fellesskap opp med en 6-årsklubb. Nå er det tre klubber. Barna møter her til tre timers lek, småarbeide og innføring i Bibelens sannheter, to dager i uken.

Søndagsskolen feiret sitt 100-årsjubiléum for ett år siden. Etter så mange år var det mange som burde vært nevnt ved navn, men vår Far i himmelen vet om hver enkelt, der er ingen glemte. Så takker og priser vi Gud for alle som tok i mot utfordringen og har sådd Guds sed ut i tusener av barnehjerter. La oss be om fortsatt Guds hjelp til å føre arven videre så lenge det er dag.

Ungdomsgruppa

Vår ungdomsgruppe er landets eldste. Ungdomssekretær Paulus Pytte besøkte Drammen i 1948, han hadde fått idéen til UG. Daværende formann i Ungdomsforeningen, Georg Fjeldstad, fikk forespørsel om man kunne tenke seg å forsøke å sette tanken ut i praksis som en prøve, før man tok spørsmålet opp i Årskonferansen. Den 8. september 1949 ble det nedsatt en komité bestående av Elsa Blomhoff, Øistein Winge, Helge Aaby og Georg Fjeldstad. Styret ble enige om å tilsette Øistein Winge som gruppeleder. Alderen på medlemmene skulle være fra 15 til 25 år. Av 32 innbudte møtte 26, et antall man var godt fornøyd med. I 1950 ble UG-arbeidet anbefalt av Årskonferansen.

I dag er UG-alderen 12–16 år. Grappa har ca. 20 medlemmer. Møtene legges opp med en evangelisk linje kombinert med lek og moro. Mottoet for UG har siden starten vært: «La Kristus ta roret». Dette er et motto som klart viser formålet med UG-arbeidet: Å peke på Kristus for de unge, slik at Han kan styre dem gjennom livet. Stor er derfor gleden når vi kan se at arbeidet lykkes på den måten. Vi er Gud stor takk skyldig, og håper på et godt arbeide i UG også i tiden som ligger foran. UG ledes i dag av Svein Winge.

Klubb 12–16 på Søndre Fjell gård

Klubb 12–16 ble startet 9. mars 1972 som et utpostarbeide med sikte på ungdommen i Drammens nye boligområder på Fjell og Galterud. Klubben fikk allerede fra første dag av en stor tilslutning og var oppe i over 100, et antall som var i høyeste laget for de forholdsvis begrensede lokaliteter man har til rådighet på Søndre Fjell gård.

Medlemstallet har senere stabilisert seg på rundt 30–40 unge, og gjennomsnittsalderen ligger på 17–18 år. Dette som en naturlig følge av at det kommunale fritidssenter dekker aldersgruppen 12–16. Programopplegget er lagt opp noe friere enn det mønster man bruker i kirkens øvrige ungdomsarbeide, i det det varieres med samtale- og spill-kvelder, og av og til med besøk utenfra med kåseri, film etc. Et fast og populært innslag er salg av brus og pølser på hver klubbkveld, som ofte holdes på torsdager fra kl. 19.00–21.00.

Gjennom denne utpostvirksomhet har kirken en enestående anledning til å komme i kontakt med ofte helt kirkefremmed ungdom, og vil stå som er verdifullt tilbud til de unge for å holde dem borte fra gater, og enda viktigere, gi dem evangeliet om Jesus Kristus, som kan løse lenker og bånd som mange av de unge i dag lider under. Klubben har et godt samarbeid med kirkens egen speidergruppe som har sine lokaliteter i samme hus. Flere av speiderne er aktivt med også i klubbarbeidet, der de danner en fin grunnstamme. Ansvarlige ledere er Gunnar Knudsen og Harald Ramberg.

Søndre Fjeld gård eies av Drammen kommune og leies ut vederlagsfritt til kirken, sammen med andre kristne og sosiale virksomheter i området.

Ungdomsforeningen

Ungdomsforeningen (UF) ble stiftet 5. november 1890 under navnet Epwortligaen. Det var 57 medlemmer fra starten. Den første formann var pastor J. Olsen, med styremedlemmene Oluf Hansen, Karl Nilsen, Johan Jacobsen, J. Tollisen og Karl Andersen. Kontingenten var 50 øre for menn og 25 øre for kvinner.

I 1893 fikk foreningen navnet Drammens Ungdomsforening, men i 1895 ble dette endret til «Fram». Senere gikk man tilbake til Drammen UF.

I 1895 var medlemstallet på topp med 175 medlemmer. I dag er det 38. I mange år var UF oppdelt i fire avdelinger med hver sin leder. I 1895 hadde foreningen sin egen hornmusikk som ble etterfulgt av musikkforening. Man hadde også sin egen avis som heter «Stjernen».

Ungdomsforeningen har arrangementet eldrefest, og besøker fengsel og andre sosiale institusjoner. Møtene legges opp som bibeltimer, filmkvelder og temakvelder. Menighetens

medlemmer inviteres til bestemte møter, med godt resultat. Vi håper at vårt arbeid vil bli til velsignelse og oppmuntring. Da har vi tro på UFs fremtid.

6. Drammen speidertropp

Da Johs. Kongsgården og H. Brandt ble enige om å starte 6. Drammen speidertropp, av den guttegjengingen de aktiviserte under navnet Drammens Væbnere, en sur novemberkveld i 1924, hadde de neppe noen visjoner om den rolle dette barne- og ungdomsmiljøet skulle spille for omlag 700 unge i de 50 årene som er gått siden den gang. I dag er speidergruppen livskraftig med aktiviteter på ulike felter og Metodistkirkens forlengede arm og kontaktflate i et av byens bomiljøer.

De startet med et 20 talls gutter i 1924. Etter krigen ble ulveflokket stiftet. I 1961 kom roverlaget. De siste 10 år har vært en meget sterk arbeidsperiode. Nå arbeider 6. Drammen blant de unge på Fjell og Galterud. Man teller nå 90 medlemmer. Det er to ulveflokker, to speidertropper og et roverlag. Gruppen er en av de første som startet speiderarbeide for piker.

Drammen volleyballklubb står våre speidere bak og man er med i en lokal serie. 6. Drammen er kjent for sine publikasjoner. Avisen har vunnet premier, både norske og skandinaviske, for god kvalitet. Økonomisk står man bra. Det er samlet midler til en speiderhytte. Kontakten med foreldrene er bra, og spesielt gjør mødrene god jobb som ledere.

Ole Jonny Brattum er gruppeleder for 6. Drammen. Han har med seg 14 ledere. Spesielt gledelig er et stort roverlag. Man forsøker å skape et aktivt og sunt ungdomsmiljø på speidernes idealer i vår nye drabantby.

Drammen X pikespeidertropp

Drammen X ble i likhet med mange andre tropper stiftet i fredsåret 1945. I troppsprotokollen leser vi:

Ved 4. kvartalsmøte 14. juni 1945 besluttet menighetsrådet sammen med tilsynsmannen å startet pikespeidertropp i Drammen Metodistkirke. Fru pastor Andersen ble utnevnt til foreløpig troppsfører, da hun hadde vært troppsfører før.

Tirsdag 28. august 1945 ble det holdt konstituerende møte. De som var tilstede skulle begynne med 3. gradsprøven. Den 4. september ble troppens første møte holdt i Lillesalen, etter annonse i avisen, og det møtte 22 med smått og stort.

Den 24. november 1945 kom så den store dagen, innvielsefesten. 18 speiderpiker ble opptatt, og av speiderguttene overrakt en vugge som symbol på troppens stadige rekruttering.

Den 7. oktober 1946 ble Drammen III. meisering startet, i begynnelsen med fru pastor Andersen som ansvarlig leder. Siden overtok Ingeborg Kristoffersen. I 1948 ble speidermusikken startet med Elsa Blomhoff som leder.

I 1950 så Mødreforeningen dagens lys. Stifteren var fru pastor Synniva Karlsen, som også var korpssjef på den tiden. Formann gjennom de siste 23 år har vært fru Ella Blomhoff.

Troppen delte i mange år rom med speiderguttene, men da kirkens tilbygg var ferdig i 1958 fikk troppene egne rom i 2. etasje. Etter iherdig innsats kunne jentene ta rommet i bruk 2. november.

Drammen X har i flere år vært representert i korpsstyret for Metodistkirkens speiderkorps. Bjørg Knudsen var medlem av korpsstyret fra 1965–1975, de siste fire år som visekorpssjef. I 1975 ble meiseleder Brit Tønnessen valgt til ny korpssjef. I 1960 var antallet på sitt høyeste med 80 speiderpiker. I dag er tallet 55. Gruppeleder i dag er Bjørg Knudsen med Tove Riise som assistent.

Speiderpikenes mødreforening

Speiderpikenes mødreforening ble startet 18. april 1950 av fru pastor Synniva Karlsen. Formålet med foreningen var å støtte økonomisk opp om piketroppen. Den startet ganske forsiktig med åtte medlemmer, men økte raskt til 20, som fremdeles møter villig opp til våre møter, som holdes en gang i måneden.

Sangens plass i menigheten

Metodistkirkens sangkor

Sangkoret ble stiftet ca. seks uker før menigheten en søndag aften på Forbergsalen, i nærvær av pastor H. P. Berg, samt presiderende eldste, pastor Martin Hansen, antagelig i september 1876. Koret fikk i begynnelsen navnet "Sangforeningen", og var antagelig de første blandede kor i byen. Korets første instruktør var en tilflyttet svensk typograf ved navnet Holbom. Etter ham har koret hatt 16 ledere, hvorav Leonard Olsen som sto i hele 23 år.

Koret har stått for arrangementet av seks sangerstevner. Vårt sangkor deltok forøvrig i det første sangerstevne som ble arrangert av Østre distrikt, i Horten i året 1892, hvor det var påmeldt seks kor.

Vår spesielle oppgave har gjennom alle år vært å synge ved søndagens gudstjeneste og andre samvær, samt å besøke syke og gamle, på sykehus, gamlehjem og fengsel. Særlig vil vi merke oss korets ubrudte tradisjon, å besøke syke og gamle påskemorgen kl. 7.00. da lyder påskens toner på 10 til 15 steder i byen, for venner som man vet ikke kommer ut lenger. Denne 100-årige tradisjon avsluttes med felles frokost i kirken før påskemorgens høytidsgudstjeneste.

Dagny Larsen er for tiden formann i koret. Akira Mori har avløst pastor Hans Skogøy som dirigent.

Musikkoret

Musikkoret har i mange år vært en del av menighetens liv, og har medvirket til å høyne det evangeliske innhold i møtene. Hvilke årstall det første musikkor sto fram og sang vites ikke, men det er svært lenge siden. Før i tiden reiste musikkoret ofte ut for å synge i fengsel, sykehus og pleiehjem, samt deltok i friluftsmøter på Rundtom.

Musikkoret av i dag består nesten bare av unge, og rytmen er nå blitt mer «up to date» med bassgitar og piano, men budskapet vil vi aldri forandre, hva Jesus har gjort for oss og hva han vil gjøre for alle mennesker. Frelsens budskap med løfte om evig liv.

Hans Eie har vært musikkorets tålmodige leder gjennom 30 år, men fikk for et par år siden avløsning av Akira Mori som dirigent og Thor Thorgersen ved pianoet. Thor Thorgersen har forøvrig spilt piano i musikkoret gjennom en rekke år, og har også fungert som organist. Øivind Hannestad er for tiden formann for musikkoret.

Sanggruppen «Gospel Intention»

Sanggruppen startet i begynnelsen av 1960-årene og gikk lenge under navnet «Lørdagsgutten». Gruppen besto den gang av fem mann, men er senere utvidet med en instrumentalgruppe. I dag består gruppen av åtte mann, Harald Ramberg, Svein og Kjell Winge, Lars Nyhus, Henning Nilsen, Arvid Eie, Bjørn Erik Kongslie og Thor Thorgersen. De tre siste utgjør instrumentalgruppen med henholdsvis bass, rytmegitar og piano. Thor Thorgersen er gruppens leder.

I de senere år er «Gospel Intention» etterhvert blitt godt kjent rundt om i Østlandsområdet, og har besøkt en rekke menigheter først og fremst innen vår egen kirke, men også innen andre samfunn. Sanggruppen legger vekt på å synge «det gamle evangelium» i tonespråk, og har sunget ved en rekke gospel-arrangementer såvel som ved andre ungdomsopplegg, møter og gudstjenester.

Andre grupper og foreninger

Strømsø kvinneforening

Strømsø kvinneforening er menighetens eldste kvinneforening. Den ble opprinnelig stiftet i pastor Stensens hjem i Gjetergaten. Skjønt starten var på Bragernes har den alltid opp gjennom tidene vært kjent som Strømsø kvinneforening eller «Mandagsmisjonen».

Denne kvinneforening, sammen med de øvrige, har gjennom sin innflytelse både i hjem og kirke utført et stille og trofast arbeide til støtte for menigheten både åndelig og timelig.

Strømsø kvinneforening feiret i 1975 sitt 100-års jubiléum. Fru Esther Olsen har stått som foreningens formann gjennom en årrekke.

Tangen kvinneforening

Tangen kvinneforening er en liten flokk på ca. 15 stk. som møtes annenhver torsdag ettermiddag. Foreningen ble stiftet i Sofie og Peder Pedersens hjem i Skippergaten 11 på Tangen, 24. september 1912. Fru Jenny Olsen var foreningens første bestyrerinne, og var det i 17 år. Nå har fru Alfild Magnussen vært vår dyktige bestyrerinne i hele 21 år.

Møtene ble holdt som bønn og vidnemøter til å begynne med, og de ble holdt privat inntil 1955 da de tok Lillesalen i kirken i bruk. Dette som årsak av at fremmøte ofte var helt oppe i 50 stk.

Vår forening er så heldig å ha eget musikkor hvor fru Magnhild Hannestad har stått for ledelsen de siste 30 år, hun har forøvrig vært vår kasserer i 28 år. Tangen kvinneforening har som sin spesielle oppgave å betale renter og avdrag på Presteboligen. Vi er glade og takknemlige for at både pastor og frue deltar i møtene våre. Målet er det samme i dag som i den første tiden, å vinne mennesker for Gud og kirken.

MKs misjonsgruppe

Foreningen vår, som arbeider for ytre misjon, ble stiftet 10. april 1932, og arbeider under mottoet: «Frelst for å tjene». Medlemstallet første året var 43, i dag 40, derav en del passive medlemmer.

Regnskapet viser at det i 1975 ble samlet inn kr. 8.400 av misjonsgruppa, hvilket vidner om giverglede. Misjonen trenger penger, men dette regnes ikke som det viktigste, som er forbønnen. Misjonsgrupper over hele verden har som hovedoppgave å være forbedere for misjonærene, deres familie og arbeidet som utføres i Herrens tjeneste. Hvert medlem oppfordres til daglig å legge misjonens sak fram i bønn. Og misjonærenes brev til oss understreker betydningen av det.

Vi har møte en gang i måneden. Foruten arbeidsmøter og bibeltimer med samtale og bønn, sørger vi for å få informasjon fra Misjonskontoret. Både sekretær og kasserer har vi jevnlig besøk av med glimt fra misjonsmarken. Fra arbeidsmøtene sendes kilovis med samrullede bandasjer, skjorter etc. til spedalskearbeidet på Theodori Mission, India. Et arbeide som Bjørg Næss startet, og som Bill Sketchley senere overtok. Behovet er enormt, og de har ingen penger å kjøpe bandasjer for. I 1975 sendte vi 120 kg bandasjer og tøy.

Den legemlige nød og det åndelige mørke er uhyggelig stort mange steder. I takk til Gud for hva vi er spart for, burde enda flere se sitt ansvar og støtte opp om misjonsarbeidet her i vår egen menighet. I jubileumsåret er det fru Randi Saga som er formann.

«Den lille gren»

Begynnelsen til denne forening var at Martha Kristiansen, Losjeplassen, hadde omsorg for de unge mødrene. På grunn av sine små barn kunne de ikke delta på foreningene. Da oppfordret fru Kristiansen de unge til å ta barna med og samles hos svigerdatteren Anna. Dette ble gjort, og mens barna sov, satt mødrene på kjøkkenet og leste fra Bibelen, ba og hadde samtale. Olga Søndergård Hole ble den første formann.

I tiden som fulgte vokste foreningen og kjøkkenplassen ble for liten. I de senere år har man stort sett benyttet kirkens lokaler og her samles vi annenhver torsdag, på formiddagen.

Som i et hvert annet arbeide er det noen som sår, noen vanner, men Gud gir vekst. Slik er det også her, og vi erfarer at Guds ånd har virket på hjertene. Vi har opplevet rike stunder som bygger oss opp og smelter oss sammen. Fremmøte viser trofasthet, og de sommer med glede og forventning til samværene.

Da foreningen startet for ca. 60 år siden, i desember 1914, var kontingenten 10 øre pr. gang. Formålet er fortsatt å styrke og hjelpe hverandre på veien, å gi av sine midler til Guds ære. Fru Eva Thorgersen er formann i foreningen.

Søskenflokk

Søskenflokk ble stiftet 5. februar 1945 av damer som egentlig tilhørte Strømsø kirkes menighet. De var til å begynne med en gruppe på 5–6 stykker som hadde fattet interesse for det sosiale arbeidet. I den anledning inviterte de pastor Leonard Andersen den 12. mars samme år for å få endel opplysninger om vårt barnehjem «Emma»'s virksomhet. Det ble til at foreningen skulle arbeide for dette formålet, og gjennom en årrekke er det blitt sendt midler til virksomheten og gaver til barna. Etterhvert ble det mange foreninger som støttet «Emma»'s barnehjem og for å dele litt på dette overførte man virksomheten til Finnsnes i 1962.

I 1970 ble det bygget et ungdomshjem på Finnsnes som vi nå arbeider for. Gjennom disse år er det samlet inn over kr. 40.000 til denne gren av virksomheten, foruten at man har støttet andre tiltak. Søskenflokkens første formann var fru Maja Mathisen. I jubiléumsåret er det fru Randi Blomhoff som har formannsvervet.

Mannsgruppa

Det første Metodistiske «Mannstreff» som er arrangert i vårt land ble avviklet i Drammen i dagene 11. og 12. februar 1961, med deltagelse av 50 representanter. Mottoet var: «Hva kan vi? Hva gjør vi? og Hva bør vi?». Møter for menn var holdt mer eller mindre sporadisk helt siden de hadde sin opprinnelse i krigsårene 1940–1945, og fram til i dag.

Interessen har vært vekslende hvilket man også ser av møtefrekvensen som har variert fra ett møte pr. måned til ett møte pr. halvår. Møtene har vært lagt opp med en innleder over et bestemt emne, bevertning og samtale. Tradisjonen tro legges julemøtet opp med middag og vi har gjerne hatt familieterapeut David Kvebæk som gjestetaler. Vi har hatt mange gode møter som har styrket brorskapet og vært til velsignelse. Rudolf Andersen er mannsgruppas formann.